

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6. Bf. 24/2019/37.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. június 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt ... vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2018. november 20. napján kihirdetett 16.B.766/2018/23. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottnak az elsőfokú ítélet rendelkező részében testi sértés büntetteként értékelt cselekményét a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (9) bekezdés c) pontja szerint minősülő gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségének minősíti.

A vádlottal szemben 20.000,- (Húszezer) forint értékre vagyonekobzást rendel el.

A vádlott által 2017. július 28. napjától - 2017. július 30. napjáig őrizetben, majd 2017. július 31. napjától - 2018. november 20. napjáig letartóztatásban töltött időt rendeli a kiszabott szabadságvesztés időtartamába beszámítani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlott által a 2019. április 26. napjától - 2019. június 19. napjáig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába szintén beszámítani rendeli.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 5.525,- (Ötezer-ötszázhuszonöt) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2018. november 20. napján kihirdetett 16. B. 766/2018/23. számú ítéletével ... vádlottat a Btk. 164. § (8) bekezdés I. fordulatába ütköző testi sértés büntette és a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző rablás büntette miatt - a halmazati büntetésül - 3 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A vádlott által a 2017. július 29. napjától július 30. napjáig őrizetben, 2017. július 31. napjától előzetes letartóztatásban, majd 2018. július 1. napjától 2018. november 20. napjáig letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 215.170 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Tárgyaláson az ügyész jelentett be fellebbezést súlyosítás, a kiszabható szabadságvesztés középértékhez jobban közelítő szabadságvesztés kiszabása érdekében. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben a büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva, indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, és a középértékhez közelítő szabadságvesztés büntetés, valamint, az ahhoz igazodó közügyektől eltiltás kiszabását. Álláspontja szerint a fiatal kora ellenére már büntetett előéletűnek tekinthető vádlott esetében egy kialakuló bűnöző életmód körvonalazódik, amely mindenképpen súlyosabb büntetések kiszabását teszi indokolttá.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf. 558/2018/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletének tényállását a személyi rész körében a Be. 606. §-a (2) bekezdésére figyelemmel egészítse ki, a testi épség elleni bűncselekmény körében a felhívott jogszabályhelyet egészítse ki a Btk. 164. § (1) bekezdésére utalással, az előzetes fogvatartás körében az elírást javítsa, a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket pontosítsa, majd a rendelkező részt a büntetés kiszabása körében a Be. 606. § (1) és (4) bekezdései figyelembevételével változtassa meg. Ennek során alkalmazzon a vádlottal szemben súlyosabb büntetést, és vele szemben 20.000 Ft erejéig vagyonekobjást rendeljen el, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyására tett indítványt. Átiratában utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 875. §. (1) bekezdésében foglaltak alapján járt el, az új Be. hatályba lépése előtt kitűzött tárgyalást tartotta meg, melyen a vádlott által tett beismerést az elfogadás feltételeinek vizsgálatát követően végzésével elfogadta. Eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. A másodfokú ügyészség ugyanakkor az elsőfokú ítéletet a személyi rész körében a Be. 592. § (2) bekezdés a) pontjában írtak miatt részben megalapozatlannak tartotta, mert nem tartalmazza azokat az elítéltetéseket, amelyek a határozat meghozatalánál jelentőséggel bírnak. Utalt arra, hogy a másodfokú bíróság részéről a személyi körülmények ezen elítéltetésekkel történő kiegészítése a tényálláshoz kötöttséget nem sérti, csupán a vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó körülményeket egészíti ki. Álláspontja szerint a törvényszék kellő részletességgel feltárta a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, azonban a vádlott fiatal felnőtt kora nem értékelhető enyhítő körülményként, az a fiatal felnőttnél a büntetlen előélettel konkurál. Utalt arra, hogy az irányadó tényállás szerint a vádlott a sértettől kb. 20.000 Ft-ot tulajdonított el, mely összeggel tehát gazdagodott, így ez az összeg a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonekobjás alá esik. A terhelt előéletéből kitűnik, hogy sorozatosan követett el vagyon elleni bűncselekményeket, büntetőeljárás hatálya alatt állt az elkövetéskor, és cselekményének időpontja nem sokkal a próbaidő leteltét követő időpontra esik, mely körülmények - álláspontja szerint - nagyobb hangsúlyt kell, hogy kapjanak a büntetés kiszabásakor.

A védő a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette az ügyészi fellebbezéssel kapcsolatos észrevételeit. Egyetértett azzal, hogy a vádlott előéleti adatait kiegészíteni szükséges, továbbá, hogy pontosításra szorul a testi épség elleni bűncselekmény jogszabályhelye. Nem értett egyet azonban a vagyonekobjásra tett ügyészi indítvánnyal, mert álláspontja szerint egy pontosan meg nem határozott összeg tekintetében vagyonekobjásnak nincs helye. A védői érvelés szerint az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen vette számba, azokat súlyuknak megfelelően értékelte, az általa kiszabott szabadságvesztés büntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérését. Ezért a kiszabott büntetés súlyosítását nem látta indokoltnak.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében utalt arra, hogy jogorvoslat bejelentésére a védelmi oldalról nem került sor, így csupán arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a védő részéről írásban bejelentett észrevételeket vegye figyelembe a másodfokú elbírálás során.

Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3)-(5) bekezdései, valamint a Be. 591. § (2) bekezdés a)

pontja alapján korlátozott terjedelemben bírálta felül. A másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

Felülbírálata során megállapította, hogy a Fővárosi Törvényszék eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. A Be. 875. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, ha az ügyiratok e törvény hatálybalépése előtt a bírósághoz érkeztek a bíróság e törvény hatálybalépését követő hat hónapon belül előkészítő ülést tart, kivéve, ha a bíróság e törvény hatálybalépését megelőzően kitzúzte a tárgyalást. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy az iratok 2018. június 28. napján érkeztek a Fővárosi Törvényszékre, és az elsőfokú bíróság 2018. június 29. napján már tárgyalást tűzött ki 2018. november 7-i időponttal. A vádlott már az első tárgyalási napon bűnösséget elismerő nyilatkozatot, valamint beismerő vallomást tett. A törvényszék a Be. 524. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel értelemszerűen vizsgálta a Be. 504.§. § (2) bekezdésében írt feltételek megvalósulását, és a (3) bekezdésben írtaknak megfelelően a vádlott bűnösségét elismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta. Az elsőfokú bíróság a törvényben előírt formában oktatta ki a terheltet, helyesen állapította meg, hogy a beismerő nyilatkozat elfogadásának feltételei fennálltak. Az egyéb eljárási szabályokat betartotta, a bűnügyi iratok ismertetésén túlmenően a további bizonyításokat mellőzte, és nem tévedett akkor sem, amikor a Be. 562. § (4) bekezdése alapján rövidített formában szerkesztett ítéletet.

Helytállóan hivatkozott arra a másodfokú ügyészség, hogy a vádlott személyi körülményei körében az ítélet kiegészítése szükséges a vádlott ellen indult büntetőeljárások adataival. Helyesen hivatkozott arra is, hogy a Kúria a BH.2015.2.30. számú eseti döntésében kifejtette, hogy a vádlott korábbi elítéléseire, a büntetések kiállítására vonatkozó adatok nem részei a felülvizsgálati eljárásban is irányadó támadhatatlan tényállásnak, mert mérlegelő tevékenységet nem, hanem mindössze regisztrációt igényelnek, így pótolhatóak. Következésképpen a jelen fellebbviteli eljárásban is pótolhatóak, annak ellenére, hogy az ítélet tényállása nem képezi a felülbírálat tárgyát. Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a vádlott személyi körülményeit a rendelkezésre álló iratok alapján azzal egészíti ki, hogy:

„1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2014. február 17. napján kelt és 2015. március 6. napján jogerőre emelkedett 13. B.P.K. .../2014/3. számú ítéletével lopás vétsége miatt 2 évre próbára bocsátotta.

2. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. június 9. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 15.Fk. .../2016/10. számú ítéletével kisebb értékre elkövetett sikkasztás vétsége és lopás vétsége miatt 200 óra közérdekű munkára és 110.000 Ft vagyonekobzásra ítélte.

3. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2016. szeptember 15. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 6.B..../2016/25. számú ítéletével lopás vétsége miatt 180 óra közérdekű munkára ítélte.

4. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2016. szeptember 22. napján kelt és ugyanakkor jogerőre emelkedett 9.Fk..../2015/44. számú ítéletével orgazdaság vétsége miatt 220 óra közérdekű munkára és 39.990 Ft vagyonekobzásra ítélte."

5. Jelen eljáráson kívül a Budapest, Kerületi Rendőrkapitányság folytat eljárást vele szemben a Btk.366.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző kifosztás büntettének gyanúja miatt.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, tévedett azonban a testi sértés útján megvalósult bűncselekmény jogi minősítését

illetően. A cselekmény helyes minősítését a másodfokú bíróság a korlátozott felülbírálat ellenére a Be.590.§ (1) bekezdés c) pontja alapján hivatalból vizsgálta. A Fővárosi Törvényszék a vádlott ezen bűncselekményét a Btk. 164. § (8) bekezdés I. fordulatában meghatározott testi sértés büntettének, tehát életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítette.

Az irányadó tényállás szerint a vádlott, amikor a pénzét számoló sértettet meglátta elhatározta, hogy a kezében lévő pénzt megszerzi. Ennek érdekében hirtelen a sértetthez lépett, és őt egy esetben határozott mozdulatával a vállával meglökte, és megpróbálta kikapni a kezében tartott bankjegyeket. A sértett a készpénzt nem engedte el azonnal, ugyanakkor a lökés hatására egyensúlyát veszítve hanyatt esett, és a fejét a járda kövezetébe ütötte.

A Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (8) bekezdés első fordulata szerinti bűncselekményt az követi el, aki más testi épségét, vagy egészségét sérti, és ez a testi sértés életveszélyt okoz. A Legfelsőbb Bíróság a BH 2001.12.562. számú eseti döntésében kifejtette, hogy az életveszélyt okozó testi sértés büntette szándékos bűncselekmény, amely akkor állapítható meg, ha az elkövető szándéka nemcsak a sértett bántalmazására, hanem a testi sértés okozására is irányul, és a szándékos testi sértést megvalósító magatartás indítja el azt az okfolyamatot, amely az életveszélyes sérüléshez vezet. Nem tekinthető testi sértésnek a bántalmazásnak az a módja, amelyhez a közfelfogás nem társítja a testi sérülés bekövetkezését. Így önmagában a lökés általában nem értékelhető olyan magatartásnak, amelynél az elkövető szándéka testi sértés okozására irányul. A tényállásban rögzített vádlotti magatartás nemhogy testi sérülés, de még a vádlott elesésének előidézésére sem irányult, pusztán egy olyan pillanatnyi egyensúlyvesztést kívánt előidézni, hogy a vádlott a bizonytalan tartású sértett kezéből a bankjegyeket kikaphassa. Így a vádlotti magatartás szándékos bűncselekménynek nem, csupán a Btk. 8.§-ban meghatározott negligenciának, hanyag gondatlanságnak értékelhető, mely esetben a vádlott a cselekménye lehetséges következményeit azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körültekintést elmulasztotta.

Az előzőekben írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét megváltoztatta és a vádlottnak az elsőfokú ítélet rendelkező részében testi sértés büntettéként értékelt cselekményét a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (9) bekezdés c) pontja szerint minősülő gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségének minősítette.

Nem tévedett azonban a törvényszék, amikor a vádlott bűncselekményét a Btk. 365. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző rablás büntettének is minősítette. Ezt a bűncselekményt az követi el, aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el mástól, hogy evégből valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz. A vádlott által kifejtett erőszak kifejezetten a pénz megszerzése érdekében történt a bankjegyek megszerzésére irányuló mozdulatot közvetlenül megelőzte és a sértett testére irányult. A ... által kifejtett erőszaknál jelentősebb, nagyobb erejű bántalmazásra nem is volt szükség, a vádlott ittasságára figyelemmel.

A büntetések súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetékiszabás során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Az elsőfokú bíróság által a vádlottal szemben halmazati büntetésül kiszabott 3 év börtön fokozatú szabadságvesztés és 3 év közügyektől eltiltás - bűnügyi előéletére is figyelemmel - valóban enyhének tekinthető, azonban a másodfokú felülbírálat során a vádlott cselekményeinek jogi minősítése részben megváltoztatásra került, kisebb súlyú bűncselekmény került megállapításra, erre figyelemmel pedig a vádlottal szemben az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések eltúlzottan enyhének nem tekinthetők. A vádlottal szemben

kiszabott büntetés súlyosítását a másodfokú bíróság nem látta indokoltnak.

Az ítélet tábla azonban osztotta a másodfokú ügyésznek a vagyonek kobzása alkalmazására irányuló álláspontját. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás szerint kb. 20.000 Ft-ot vett el a vádlott a sértettől. Ezt az összeget a beismerő nyilatkozatot tett vádlott nem vitatta, sőt az összeg megállapítása épp az ő vallomásain alapszik. Ennek az összegnek a meghatározása, az eljárás adataira figyelemmel, a legkedvezőbb a vádlottra nézve. A sértett nem kérte kárának megtérítését, ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben 20.000 Ft értékű vagyonek kobzást rendelt el a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában írt kötelező rendelkezés alapján.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség helytállóan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete pontatlanul tartalmazza a vádlott által előzetes fogvatartásban, azon belül is az őrizetben töltött időt. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a vádlott elfogására 2017. július 28. napján került sor, és ugyanezt tartalmazza kezdő időpontként az őrizetbe vétel elrendeléséről szóló határozat is. Ezért a másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszéknek az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezését helyesbítette.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság -helyes indokai alapján - helyben hagyta.

A másodfokú bíróság a vádlott által a másodfokú eljárás során történt letartóztatásától az eljárás jogerős befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján beszámította.

A Fővárosi Ítélet tábla vádlottat a Be. 613. § (1) bekezdése, valamint a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bünygyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítélet tábla ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. Június 19.

Dr. Török Zsolt
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Dr. Török Zsolt
a tanács elnöke

